

AD QVODLIBETARIAM.

QVÆSTIO MEDICA MATVTINIS DISPVATIONIBVS

AGITANDA IN SCHOLIS MEDICORVM DIE IOVIS VNDECIMA FEBRVARII,
MAGISTRO GVILLELMO GERBAVL, DOCTORE MEDICO MODERATORE.

An Cuti Απορρόσκη.

329

V MANI corporis, creatorum compendij, spectabilis *ὁψία*, ex partium genere quidem, haudquaquam perfectione discrepantium *συνολία* confurgit. Illa nobilitatis titulo insignitæ, penes quas vitæ necisque imperium est: qualibet perfectionis punctum adepta, muneri obeundo ritè quæ fuerit comparata. Omnium ad vitæ felicitatem concordia requisita: nobilium satis ad morbum offensio vel leuis. Salus proinde earum suprema lex esto: totius à qua pendet corporis incolumitas: Aliàs si labes infederit, non modo sanitatem vitæ suauiore fructum inficit; sed nec per traducem in posteros renouandæ spem relinquit.

E NE propterea ipsis, *ὅπως διαγινώσκῃ* consultum voluit: vbi eas, ab externis incursionibus ignobilium oppositu defendit: atque etiam aduersus intestina dissidia, ex ciborum maliciâ, prauâque victus lege suborientia, intimo robore munivit, quò mali fomitem potenter per consuetas vias eliminarent, latiusque se effundentem, & serpentem malignius in assistentes, ac velut sacra capita dicatas, deponerent. Cerebrum, partium nobilissimum dum alimentis crudioris reliquias, in subditas partes excutit, morborum omnium dispergit seminaria: si in cognatas, ab eo velut stolones expullulant bronchocele, strumæ, parotides. Cordis vitæ fontis inquinamenta exhauriunt, proflantes ad alas glandulæ. Iecoris illuicem depurgant, ad inguina demissa emunctoria. Sic infimæ aliarum meritò pœnas luunt, & partiuntur: illa magis ad quam liberiores fecerit aditum, viarum amplitudo, substantiæ laxitas, & conuiuens vnâ cum imbecillitate segnities.

V TIS verò partium omnium triplici nomine *μέτρος*, quamquam fucata pulchritudinis, foeminarum propriæ, partem sibi tribuat maximam, earum commune est vulgatissimumque emissarium: hinc qualis illa efflorescit tales inrus delitescunt humores; persæpe tamen mentitur: nam fronte polita, altum vapido seruant sub pectore vulpem. Expetenda ea quæ generis totius exemplar, corporis cuius est indumentum, exprimat medio critatem. Rara post illam præponenda: hinc foeminarum, senum, Septentrionalium & qui Beotorum crasso viuunt in aëre, minus prompta ingenia, minùs inculcata sanitas. An verò, vt priscæ gentis illius ferini mores habiti sunt, infantulorum corpora, vix dum ex vtero prodeuntia, in profluentem immergentis; sic delicatuli nimium hi, qui cutis expoliendæ, porriginis, pruriginis, senibus insanabilis, vitandæ, canitici tingendæ gratiâ, malorum Iliadem in suum caput arcessunt temerario *ἀπορροστικῶν* vñ?

P *Πορροστικῶν* per varias medicamentorum species dispersa materia in frigidis astrigentibus potissimum consistit: quorum, quia catarrhi ruentis cursum valenter abrumpunt, vñs per initia censetur familiaris. At quanti sese opponunt scopuli, qui peritum sæpe medicum, à proposito deijciunt: humoris crassities, feritas partibus formidabilis: harum situs, sensus, fors; mitto cætera: quæ in mutatione consilij securum portum ostendunt. Motus ille nec vias Naturæ nouit, qui bubonum pestilentium, nedum venereorum virulentam materiam, in principes partes regerit: aut qui circa aures decubentem, in vitæ arcem *μυτάρρουν* facere compellit: dignaque prorsus Methodicorum *ἀμείδων* amentia, quæ variolis, morbillis, lenticulis, sudore denique Anglico prorumpentibus, fonte sanguinis restagnante, & ad cutim facto orgasmo, Naturæ legibus, despumante illuicem (quam ne enematis aut cathartico aliorum reuelleret licet,) in suum alucem refuderit.

R V DENTIVS agit qui bubonum, parotidum, strumarum tumorem non adstringentibus, sed discutientibus & desiccantibus *ἀρτεσάλλει* tentauerit. Cautius qui humoris præcipiti decubitu, seu solâ cruditate partis capacitate maiori, seu ferociâ *νέκρωσιν* minitantibus ferro, alioquin non nisi in extremis vsurpando, viam aperuerit: Atque vbi dolorum acriores morsus ad se reuocauerint, parti blanda potius fomenta, quam priori symptomati aduersantia adhibuerit. Fidentius in exanthematum qualiumcūque eruptione cunctantem Naturam sollicitabit, currentem etiam impeller, & plerumq; humorum pondere oppressam, præque vaporum angustia contractam, vno scalpelli ictu soluet ac subleuabit. Sic ad motis mollimentibus, rarefacientibus, diaphoreticis: sumptis tenuantibus, hydroticis, Naturæ rectè impellenti, humori ritè obsequenti, *πῶς γὰρ κῆταρσιν διὰ τὴν γῆματος ἐμμερῆς ποιῶσα* opportunè medicus suppetias feret.

Non ergo cuti Απορρόσκη.

Asserebat DIONYSIVS LE SOVBZ Parisinus, anno R. S. 1616.
DOMINI DOCTORES DISPV.ATVRI.

M. Petrus le Conte.
M. Aegidius le Blanc.
M. Guillelmus de Vailly.

M. Renatus Chartier. M. R.
M. Franciscus Placet.
M. Andreas Du-Chemin.

M. Stephanus de la Fon. P. R.
M. Carolus Bouvard.
M. Claudius Charles. P. R.